

Terbovens enten - eller.

I sin tale på Universitetsplassen 4. okt. 1941 ga Reichskommissar Terboven grei beskjed - som det heter - om Norges fremtidige skjebne:

"Enten " sa han "kan Tyskland ta Norge under sin egen suverenitet så det mister sin selvstendighet for bestandig !

Eller også kan det norske folk tilkjempe seg en holdning og en livsanskuelse som gjør det selvfølgelig at det masjerer skulder ved skulder med det tyske broderfolk, og derfor til enhver tid ser og behandler Tysklands fiender som sine egne fiender - en holdning og livsanskuelse som i det norske folk ene og alene representeres av Nasjonal Samling."

Det må medgis at disse ord gir full klarhet med hensyn til det nasjonalsosialistiske Tysklands planer med Norge og det norske folk. Enten skal vi slutte op om N.S. og gå med på et Quisling-diktatur, d.v.s. "frivillig" ta del i krigen på Tysklands side - eller også vil Norge "for alltid" bli innlemmet som en bestandel av det tyske rike!

Borte er nå således alle frasefylte løfter om at tyskerne ikke skulle blande seg inn i Norges indre anliggender. Norge skal bli nasjonalsosialistisk - på den ene måten eller på den andre. Ja, der forlanges endog mere, det forlanges at vi skal delta aktivt i undertrykkelsen av andre nasjoner og folkslag som kjemper for sin frihet og selvstendighet.

Dermed har Terboven definitivt kastet masken. Det er klart og utvetydig sagt fra, at et fritt Norge i framtida bare er mulig i samband med Tysklands nederlag i krigen. Sterkere enn noen annen kunne gjøre det har Terboven sjøl understreket at Tysklands nederlag er en livsbetingelse for det norske folk.

Til lagførerne.

Ad. Sluttkampen i N.M. i fotball 1941.

Norsk idrett kjemper idag med store vanskeligheter, ikke økonomiske som tidligere, men mot en mur av fordommer og uvilje. Idretten blir idag sabotert, og de som likevel evner å se idrettslig på situasjonen og følgelig dyrker sin idrett som før, er utsatt for et moralsk press. Noe av det mest forsmedelige den positive idrettsungdommen idag er utsatt for, er å konkurrere for tomme tribuner. De blir idag på ingen som helst måte inspirert i sin idrettslyst.

På Norges idrettsforbunds vegne ber jeg alle lagførere rette en henstilling til alle NS medlemmer om å slutte op om de avsluttende kamper i N.M. i fotball, nemlig de to semifinaler den 12. ds. og finalen den 19. ds. i Oslo.

La ikke vår utmerkede idrettsungdom kjempe for tomme tribuner.

Heil og sal
Norges idrettsforbund
Fotballavd.

Resberg (sign)

Oslo 4. Okt. 1941

Da det tyske politi kom for arrestere student Rørholdt, opholdt han sig ute i haven på Vettakollen, mens hans far, oberstløytnant Rørholdt var oppe i huset. Sønnen flyktet som han gikk og stod, mens hans far talte med tyskerne oppe i huset. Flukten blev imidlertid straks opdaget, det blev forfølgelse og skytning, men student Rørholdt klarte foreløbig å undslippe. Men selvfølgelig blev hans far arrestert, likeledes hans mor samt to av hans kammerater p/ elektrolinjen pø Trondheims høiskole, Mo og Sørby, og dertil arkitekt Ida Danielsen.

Et øienvidne i Tromsø gir en redseksskildring av behandlingen av tyske sårede der oppe. De sårede kom fra krigssonen i båt, blev losset med vinsjen i presenninger, og sortert i 3 hauger på kaien : sårede, hårdt sårede og døde. De to første grupper blev lastet på lastebiler og busser og fordelt rundt på bondegårdene efter landeveien. Bødene blev tvunget til å motta disse ulykkelige skapninger med granatsplinter og projektiler i kroppen, som ikke hadde vært under noen slags legebehandling. De måtte bare ta sig av dem så godt de kunne, til de enten kom sig eller kreperte. Grunnen til at tyskerne har måttet gå til et sånt fortvilet skritt, er at det ikke lenger er mulig å få bragt de store mengder av sårede sydover med skib, da engelskmennene sperrer skibsleden og senker alt som kommer i deres vei.

På telegrafkontoret i Oslo blev det forleden dag oplyst at det tar flere dager for et telegram å nå Nord-Norge.

Kringkastingen i Oslo har måttet sende s. vare bunker med grammo-fonplater til reléstasjonen i Vadsø, da hovedkabelen er brutt, og stasjonens platespiller nå må sørge for programmet.

Tyskerne har nu begynt å ta høiet vårt. Den lille bygda Nord-Aurdal har måttet levere 81 tonn.

ORD FOR DAGEN.

Under Leipzigprosessen - riksdagsbrannprosessen - i 1934 blev bulgareren Georgi Dimitroff hånet fordi han efter sigende tilhørte en "barbarisk nasjon".

Hertil svarte Dimitroff :

"Jeg er stolt av å tilhøre det bulgarske folk. Den bulgarske nasjon er ikke barbarisk. Vill og barbarisk er i Bulgaria bare fascismen. Men i hvilket land er fascismen ikke vill og barbarisk ?"

H Y K L E R E.

Et par dager efter at tyskerne under de norske nazisters bifall hadde myrdet Viggo Hansteen og Rolf Vickstrøm, hendte det noe som herrene Lunde & Co. må ha følt som et usedvanlig held : Et par norske båter blev senket nordpå og flere nordmenn omkom. Av den måten våre såkalte myndigheter utnyttet denne ting på, kunne en merke hvordan de gned sig i hendene. Sørgerender i avisene, virkelige og oppdiktete navn på omkomne, protestmøte på Universitetsplassen. En enestående ulykke hadde rammet det elskede Nord-Norge. Klagene steg mot himlen side om side

med bannrøken fra Svolvær.

Hvorledes det egentlig henger sammen med senkningen av disse båtene vet vi ennu ikke. Vi har lest de offisielle meddelelsene. Men om offisielle meddelelser som sendes ut i Norge nu vet vi bare en ting - den ene ting vet vi til gjengjeld med all erfarings vekt - de ansees for forvrenget eller direkte løgnaktige inntil det motsatte er bevist.

Noen sier at båtene gikk på miner, andre at de blev senket av russiske ubåter og fly, atter andre at de blev senket fordi de var blitt tvunget inn i en tysk konvoi.

Tiden vil vise hvad som er sannhet. Men en ting er fullt på det rene : Det som hendte var en ulykke, og ingen gledet seg over den - uten Gulbrand Lunde og hans feller.

Men de forregnet sig som sedvanlig. Deres protestmøter føltes bare som en ekstra ekkel form for hykleri. Den onde smak alle nordmenn får i munnen når disse herrers navn nevnes, blev bare forsterket. Folk tenkte som så : Hvor mange norske sjøfolk er egentlig drept av tyskerne i denne krigen ? Er det to eller tretusen ? Hvor mange protestmøter har herr Lunde holdt i den anledning ? Ingen. Denslags ting heter i all korthet krigsforlis, og herr Lunde bukker og takker.

De to norske båters senkning var en av de sørgelige ting som er uundgåelig i enhver krig. Men mordene på Hansteen og Vickstrøm var ikke uundgåelig. De blev øvet med kaldt blod av folk som visste at de drepte uskyldige mennesker. Herr Lunde visste også det. Han protesterte ikke. Et par dager etter derimot

For en motbydelig, stinkende hykler.

En ganske ung pike på Handéls-gymnasiet, Nini Vibe-Rheymer viser seg å være angiver i stor stil. Den unge dame skryter av at hun representerer "Gestapo" og hun er da også virkelig å se i selskap med slike folk.

Arne Usler, Breisjøveien 39, Sinsen Hageby, tidligere politimann, nu adjutant hos kriminalsjefen, på nr. 19 har foranlediget mange avskjedigelser innen politiet, og er angiver i stor stil, med andre ord et udyr av værste sort.

Innenriksdepartementet har nektet forsendelse av matpakker til politiske fanger.

Ifølge forordning fra Kultur- og folkeoplysningsdepartementet om at alle aviser skal opgi redaktørens og forlagets navn og adresse gjør vi herved vitterlig at redaktørens navn er Olle Anderson, og avisen trykkes ved Grensevaketens forlag, Värmland.

SEND DETTE VIDERE SÅ SNART DU HAR LEST DET.

DET ER IKKE PRIVAT EIENDOM!